

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 05/2007

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 04.07.2008. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **оптужени Илија Јуришић,**
- **браниоци адвокати Ђорђе Дозет и Стеван Протић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати сведоке, молим вас, сви. Ко је Пајић Љубо?

- **сведок оштећени Пајић Љубо.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубојевић Благоје, стигао је, да ли је тако? Добро.

- **Сведок оштећени Љубојевић Благоје, Бабуновић Цвијан и Пантић Стојан.**
- **Оштећена Деспотовић Марица.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сачекајте, молим вас, испред само да прозовем, да видим ко је још, да констатујем ко је примио, ко није примио позив.

- **Сведок оштећени Тодоровић Озренко није приступио, нема доказа да је позив примио.**
- **Трифунковић Видак није приступио, нема доказа да је позив примио.**
- **Ћосић Миладин није приступио, нема доказа да је позив примио.**
- **Радић Слободан није приступио, нема доказа да је позив примио.**

- **Вујановић Луца је примила позив и контактирала Службу за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима и известила суд да није у могућности да се одазове позиву за предвиђено саслушање, јер има малу бебу.**
- **Давидовић Никола позив није примио, враћено из Општинског суда Зеница да није месно надлежан.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако, само бих хтела да вас обавестим. Ја да бих убрзала поступак, да би ово веће стварно било експедитивно, ми смо слали позиве и путем факса. Наравно, да то није ни предвиђено, али имајући у виду и да смо ми добијали обавест и поднеске путем факса из Босне и Херцеговине, онда смо и ми на исти начин поступили, међутим, обавештени смо од председника суда, Општинског суда у Тузли, скрећу нам пажњу, ево овако, ја ћу вам прочитати овај поднесак.

Констатује се да се чита поднесак Општинског суда у Тузли под бројем 032-0-Су 08000815 од 18.06.2008. године, а који је достављен од стране председника суда Госпавић Васа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:«Дана 16. јуна 2008. године, путем факса овом суду доставили сте замолницу уручења позива којим тражите да достављање позива и дописе Службе за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима уручимо сведоцима оштећенима из Федерације Босне и Херцеговине за које достављате расположиве податке у вези чега вас информишемо да је између Србије и Црне Горе и Босне и Херцеговине на снази Уговор између Босне и Херцеговине и Србије и Црне Горе о правној помоћи у грађанским и казним стварима, којим Уговором је прописано пружање правне помоћи у кривичним стварима.

Молимо вас да се у конкретној правној ствари придржавате процедура прописаних истим Уговором».

Дакле, нама је јако познато да постоји тај Уговор, али имајући у виду да смо ми прихватили и такве поднеске путем факса, ето покушали смо да на тај начин убрзамо. Ми од маја месеца немамо никакве информације везано за сведоке које смо позвали, дакле који су били

присутни, да чекамо тим редовним путем, то ће потрајати. Ето, само сам хтела да вас обавестим уколико дође до мало одуговлачења, да ће то бити вероватно због тога што не можемо да уручимо позиве, дакле, имамо примедбу што уручујемо путем факса. Ето то је само што сам хтела да вас обавестим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих имао само да приметим на тај извештај да смо на идентичан начин позивали сведоке у случају «Зворник», да упућивање на тај закључени Уговор није било, него су проналазили те сведоке, чак су и слали једну екипу полиције која је разговарала са тим сведоцима и убеђивала их да они ипак треба да дођу пред суд, јер се суди за ратни злочин који не застарева и да је то јако важно да се утврди истина.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

О недошавшим сведоцима оштећенима, суд ће одлучити накнадно.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка саслуша оштећена ДЕСПОТОВИЋ МАРИЦА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати оштећену. Дobar дан, госпођо Деспотовић. Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: Деспотовић Марица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: У Порјечину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: 1967.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: Светозара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: Домаћица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: Порјечина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвани сте у својству оштећене, па ме интересује, ко је Вама настрадао приликом повлачења колоне у Тузли?

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: Супруг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Супруг?

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које годиште је био?

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: 1958.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1958? Реците, да ли имате деце?

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: Имам два сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су они годиште?

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: 1987, и 1988.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били у заједничком домаћинству, да ли је тако?

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли имате сазнања, како је настрадао?

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: Нешто сасвим мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам испричате?

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: Па, знам само да је ујутру око 7 сати да су га позвали у команду, да је отишао од куће и увече смо негде око 7 сати сазнали нешто мало да је као била нека горе пуцњава, шта је било, јер тада је био прекид телефона и свих могућих веза. Међутим, ми неких десет дана нисмо знали ништа, ни да ли је жив, ни мртав, ништа. Е после неких десет дана су нам са ВМА донели неку потврду да је он био пребачен из Тузле на лечење, с тим што је он већ био мртав ту када је већ довежен. И онда су га добавили, с тим што ми никада нисмо видели, само су сандук, мислим донели, с тим што нису отварали да видимо. Ми смо прихватили то што су рекли да је он. И тада смо обавили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците име, Деспотовић?

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: Моје име?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него његово.

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: Славко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Деспотовић Славко. Добро. Да ли се придружујете кривичном гоњењу и да ли истичете одштетни захтев?

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: Придружујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И истаћи ћете одштетни захтев?

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците нам, да ли тражите трошкове доласка, имате право на те трошкове?

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам рећи у ком износу?

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: Па, ја сада не могу то да кажем, ето ја сам из Добоја стигла аутобусом, ту сам платила такси од станице довде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам покрива 6.000,00 динара?

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: Па, ја мислим да покрива.

Оштећена тражи трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити оштећеној на име трошкова превоза износ од 6.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам лепо, госпођо Деспотовић.

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Покојни супруг оштећене је био позван као резерва или као редован војник, официр, у ком својству је био позван тог дана? Да ли говоримо о истом дану када је био напад, 15. мај 1992. године само то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству је Ваш супруг био? Да ли је био резервиста, да ли је био редован војник?

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: Па, то су били као резервисти у селу, вероватно, мислим, није био редован војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви имате сазнања да је тада, тог дана, 15. маја 1992. године страдао?

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: Да, да, јер имам ту и потврду да су то они утврдили, мислим тај дан када је отишао и он је превежен тај дан, увече на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате ту потврду?

ОШТЕЋЕНА МАРИЦА ДЕСПОТОВИЋ: Немам овде код себе тренутно. То није проблем да доставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Да ли има још питања? Нема више, хвала. Можете ићи. Пајић Љубо. Господине Пајићу, добар дан. Хоћете нам рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Пајић Љубо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени, које године?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: 23.08.1969.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: У Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Станимира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Радник самостални, занатлија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште је где?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Бијељина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Хасе бб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте, господине Пајићу, позвани у својству сведока-оштећеног. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на постављена питања, уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. Да ли сте разумели ово упозорење?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас замолила да прочитате тај текст заклетве који се налази испред Вас.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Сведок оштећени упозорен, опоменут, заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани од стране истражног судије 18.05.2007. године. Да ли се сећате тога?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете у свему код овог исказа који сте дали?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете у свему код исказа? Да ли сте још негде били саслушани?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нигде?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Саслушан сам био у Центру јавне безбједности Бијељина прије једно три године, четири, не сећам се, има записник, по питању колоне тузланске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам испричати 15. маја 1992. године, шта се то догодило, где сте били?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Био сам у резервном саставу Југословенске народне армије. Горе је био један извучени објект,

просторија земљорадничке задруге на Гојином брду горе, Пожарници и извлачили смо материјално-техничка средства. Припадник сам био инжењеријске јединице. Извлачили смо материјално техничка средства из касарне Тузла. Све до 15.05. кренули смо из логора одозго око једно 11 сати, не сећам се тачно, отишли смо на Козловац, прво у касарну «Хусинска буна».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније, молим Вас.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: У касарну «Хусинска буна», отишли смо, насули гориво и отишли смо у Козловац, извлачити тенковске mine на камионима. Било је нас у јединици два камиона и санитарско возило пинцгауер. Натоварили смо mine и кренули око 2 сата ка Гојином брду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте кренули?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Са јединицом, са командиром водником, оним Васићем што је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Са возилима војним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и којим командиром?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Васић ја мислим да се презива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: И ово јел Васић, јесте, он је погинуо. И враћени смо на раскршћу на Брчанској Малти где је била полиција њихова и територијална одбрана. Жежеви су били на путу и вратили су нас у касарну, рекли су нам да ће бити колона организована да изађемо. Вратили смо се у касарну, били смо ту до, било је доста војске и других јединица и вратили смо се и око 6 сати је формирана поново колона у касарни, као наводно да ће се изаћи и рекли су нам да се оружје склони. Кренули смо и на Брчанској Малти је, ја сам се затекао на раскршћу, где је возач убијен, ја рањен и овај један што је био редовни војник он је рањен, а ови су били на камиону горе, њих једно четворица, они нису преживели ниједан. Ушао сам у зграду прекопута, искочио из камиона, прекопута сам ушао у зграду, ту су ме заробили припадници полиције и територијалне одбране. Плава су била, имали на себи, а полиција је имала маскирне са жутим неким тракама. Одвели су нас у подрум и било је ту још рањених војника, било је станара из зграде. Ту смо били до ујутру, негде до једно 7 сати, 8. Одвели су нас у, горе у, извели су нас из подрума и одвели нас горе на превијање и договорен је био излазак ваљда. Ту су нам дали неку медицинску помоћ, није то била ни близу каква је требала да буде. И одвели су нас у, пред зграду СУП-а у Тузли. Ту смо били напољу на отвореном, нас можда једно двадесет, тридесет.

Авиони су са Дубрава надлетали, они су остављали нас на улици и бежали у шахтове и у зграде склањали се полицајци који су нас чували. Дошао је аутобус Тузла, «Транссервис» Тузла. Покупио нас је и одвео, превезао на српску територију горе у Симин Хан. Ту су нас преузели припадници војске, одвукли у болницу у Бијељину, неки су отишли за Београд, неки остали на лечењу у Бијељини. Ја сам остао лично у Бијељини у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да сте били у неком објекту на Гојином брду?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте долазили до касарне, када сте први пут дошли до касарне да извлачите та материјално-техничка средства?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Свакодневно, свакодневно, превозним средствима војним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакодневно сте долазили?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Свакодневно, сваки дан смо ишли бар, некада смо знали да идемо и по три, четири пута дневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 15.маја, да ли сте приметили нешто необично у Тузли?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Па, у Славиновићима су били бункери направљени и митраљеско гнездо, у Славиновићима где је сада постављен семафор, онда није био семафор на раскршћу за Славиновиће и горе, како се зове оно насеље, има «Интерплет» она фабрика, није «Интерплет», како се зове, фабрика трикотаже. Ту су бункери од пијеска били направљени и митраљеско гнездо. Ту је 15.05. можда на једно десет дана, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На десет дана пре 15.?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: На десет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још нешто необично приметили?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Па, до тог дана, никада нису били на Брчанској Малти јежеви, били су доле у Славиновићима, тај дан су били на Брчанској Малти, горе на раскршћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана 15. када сте дошли у касарну, да ли је Вама неко издао наредбу да извлачите та материјално-техничка средства?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е када сте отишли на Козловац, да ли сте видели, тамо су били магацини, да ли је тако?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било обезбеђење?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то време било када сте Ви отишли на Козловац?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Па, можда једно 12 сати, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 12 сати?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Јер је ужички корпус обезбеђивао и они су се повукли увече око 2 сата, магацине Козловац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти магацини били отворени?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Јесу, али колико ја знам, да магацини са минско-експлозивним направама не припадају територијалној одбрани, са тенковским минама, то су инжењеријски магацини били. Ја лично говорим за инжењеријску јединицу којој сам ја припадао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за магацине територијалне одбране где су држале оружје, да ли то знате, да ли сте знали где је био магацин?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Не знам, нисам то знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то знали?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Нисам ја знао, откуда ћу ја знати то војно складиште где се налази територијалне одбране магацин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана када сте извлачили та материјално-техничка средства, где сте све товарили?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте товарили та средства?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: У камионе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то камион?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: «ФАП-22» «26-кипер», «ФАП-13», «дајц», камион онај са цирадом, «тринаестка» исто је био сандучар са цирадом, а овај је био кипер отворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отворен?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам каже да ви кренете тада први пут када сте кренули према Брчанској Малти?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Офицер овај који нас је предводио, Васић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И која је та колона која је кренула, да ли је била велика колона, колико вас је било?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Наша јединица је прибојска била једно шест, седам возила, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шест, седам возила?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да. И враћени смо били са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је све са Вама био у том камиону када сте први пут кренули?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Лопатко Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Лопатко Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко још?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Тешић Љубо и Јовановић ја мислим Душко, Лазић, не знам како се зове, они су били редовни војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И вратили су вас, рекли су да ће бити формирана колона?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада у том међувремену, значи Ви сте били негде до 18 часова у касарни, какво је стање било када сте се вратили у касарну? Да ли можете да нам опишете, како је војска реаговала, да ли је било пуцања, да ли се нешто дешавало у том временском периоду?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Пуцало је се са насења прекопута, почели су пуцати, отварати ватру, ми смо били на отвореном, нисмоу зградама били и онда на улазу код капије, камиони су били, почели су пуцати одозго из правца. Ја сам био отишао за зграду овамо и неки су официри организовали да се поставе страже околу касарне, јер касарна није била чувана. Чувана је била, али мали број војника, поставила се околу стража и договор је био да се у 19 часова крене. Значи било је пуцања на касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви видите?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви видите, ко то пуца, да ли су то униформисана лица, да ли сте имали прилике да их видите?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Не види се из насеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видите?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Из насеља се пуцало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је војска узврћала у касарни?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било повређених?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том приликом?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Не, али није било пуно, мало пуцњаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту био организован неки ред, да ли вам прилази неки официр, да ли вам дају инструкције како да се понашате?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Не, не, саветовали су нам да се заклонимо, да одемо иза зграда, па смо били на отвореном, напољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био командант касарне?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Мислим да је Дубајић био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели том приликом?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Ја лично не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, како је сада дошло да се формира поново колона и да кренете око 18 часова?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Па, скупили су командире водова и чета и они су организовали колону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су вам рекли, како сада можете да кренете, а прво су вас вратили?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Па, као наводно да је договорено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је договорено?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да је договорено да изађе колона мирно и рекли су нам да сакријемо оружје, да се не види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су вам рекли да сакријете?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: У камионима да држимо пушке доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пушке доле?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, Ви сте исто били у овом «ФАП»-у, да ли је тако?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био возач?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Лопатко Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је возач, а Ви где сте седели?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: На десном седишту, сувозача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сувозач сте били?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позади, колико је било?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Тројица или четворица, а између нас је седео тај Љуба Тешић на оном, хауби од мотора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците, да ли можете отприлике, да ли се сећате, које возило је било по реду Ваше у тој колони, не можете да се сетите?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: У средини смо колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У средини?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: У средини колоне, отприлике смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био на челу колоне?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је био?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Не знам, јер колона је била сигурно дуга три километра, четири, сада, ми смо били у касарни на средини, када се формирала колона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците, тада када сте кренули, да ли се тада пуцало?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Запуцали су када смо ми били на Брчанској Малти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте чули?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: То је од касарне једно два километра, тако, километар и по, два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој формираној колони, да ли је било санитарских возила?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Ја сам видео од наше јединице један пинцгауер који је ја мислим иза нас ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза вас?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, шта је ту било натоварено?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Није било ништа што се тиче, била су ја мислим три војника у том пинцгауеру од наше јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате који су то били војници?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Цвијетин Вујановић, Вујановић, Миломир Јовановић, ко је још био са њим, водник тај Јово Васић што је био командир, Јова ја мислим да се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био дакле у том «дајцу» иза Вас?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Пинцгауеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пинцгауеру?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Пинцгауер, да, санитарско возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада када сам споменула «дајц», да ли је био и неки «дајц»?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Пинцауер је био само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био и неки «дајц»?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Јесте био «дајц».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био? Да ли је то исто Ваша јединица?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Наша јединица, да ли је био, овај, «ФАП» испред нас «тринаестка», да ли је иза нас, да ли испред нас, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А санитет?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Санитет је иза нас био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза вас?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било у санитету?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Три војника и официр, два војника и официр.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је санитет био видно обележен?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Како није, војно возило, зелени санитет са белим кругом и крстом на средини, црвеним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви изашли, да ли је то ова главна капија, КПС; да ли сте ту изашли?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојала још нека капија?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да ли је формирана била или само са те стране колона или је била и са неке друге стране?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Колико сам ја видео, да је само са те стране, само на КПС; на главној капији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте кренули, да ли сте приметили да ли је било људи, да ли је било жена, деце, да ли је било униформисаних, дакле колона креће?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: До Брчанске Малте, горе до војних зграда, било је цивила нешто, махали су крај пута када је колона прошла. На Брчанској је почела пуцњава, није било ни људи, није било никога на Брчанској Малти, никога није било, ни од цивила ни од људи, а од војних зграда до улаза Брчанске Малте, Скојевска улица, било је цивила крај пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се Ви налазите у моменту када сте чули пуцњаву?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: У камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, знам, у камиону, али локацијски да ли можете да кажете?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: На раскршћу Брчанске Малте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш на раскрсници?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: На раскрсници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да кажете, који је ту био објекат, значајнији?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Била је стамбена зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стамбена зграда?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Са леве стране стамбени блокови, с десне стране иза леђа зграда, пијаца зелена она мала према доле пивници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада када се запуцало, да ли сте Ви чули појединачну паљбу, да ли сте чули рафалну паљбу, како је то изгледало?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Чим се запуцало, ја сам осетио ту да ме је, пукло је стакло у камиону бочно и осетио сам крв.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осетили сте, само говорите зато што се све то снима, осетили сте да сте повређени у пределу главе?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пределу главе? Шта је са возачем?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Возач је, кажем само возио и камион је стао. И други метак је погодио њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада то када сте рекли, погођени сте и кажете да се вози, колико је још возио док није стао?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Није десет метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред Вас, шта видите?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Испречени камиони, неки прелазе на леву страну, неки на десну, неки по зеленој површини пролазе, како је које возило погођено, возач, они су ко је могао да обиђе, отишао према Славиновићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели, да ли је био запаљен неки камион?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Запалио се овај камион где сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли све време траје пуцњава?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да и док нисам ушао у зграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте, да ли сте Ви изашли, отворили врата, да ли сте испали, како је дошло до тога?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Отворио врата и искочио, након једно пет минута пуцњаве, искочио сам и под други камион ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли и даље се пуца?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Пуца и под «150» су видели да је нас двојица било и гађали су појединачном ватром. Ја мислим да је снајперска била ватра. Излетели смо и на путу према згради, бачена је ручна бомба црна, где се одбио гелер ту, на асфалту и улетео сам у зграду и даље када смо ушли у подрум, чуле су се детонације, пуцњава, вероватно од запаљених камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте ушли у зграду, ко Вам прилази?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Нико, заробљавају нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите људи који су пришли да Вас заробе, да ли су били у униформама, које су то униформе, да ли имате сазнање ко су ти људи?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Били су неки са униформама, значи зелене маскирне униформе, овде жуте траке су имали по себи, а било је униформама цивилне заштите, плаве униформе, цивилна заштита ваљда, што је бивша Југославија имала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било у згради још војника?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Па, било нас је једно око десетак и сви су били повређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су били повређени?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се опходили према Вама?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Добро, у згради доле у подруму, није нас нико малтретирао до ујутру, док нису дошли касније ујутру, мало су се дерали, псовали, док нас нису одвели горе на Градини. На Градини су нас у болници превили и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав Вам је третман у болници био?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Како треба да буде, није ни близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите нам, како сте то доживели?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Па, замотали су ми главу, ногу и руку са војничком кошуљом и док медицински радник, да то треба полако да сече, он је кидао то, завој, једноставно, крварио сам целу ноћ и изгубио доста крви, осећао сам се, малтене цепали су те завоје са главе и са руку, без сечења маказама, без ишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у затвору?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Не, испред затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте одмах размењени?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Одмах, 16., око једно можда, не знам, нисам имао ни сат, не знам, ваљда поподне, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта је било са људима који су били у санитету?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Па, вероватно је и санитет изгорео, изгорели су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, шта је са њима било?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Па, погинули су, изгорели су у санитету, јер је санитет изгорео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас, зато што сте код истражног судије рекли – «један је преживео и он је једини којег још виђам у Бијељини».

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Миломир Јовановић, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тако?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Јесте, Миломир Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Јовановић Миломир, он је возач био, али он је изашао након четири месеца, пет, Миломир Јовановић. Он је возио санитет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оцај пинц, и он је био запаљен?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме је био погођен, да ли знате?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Откуд ћу знати, не знам чиме, вероватно није каменом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте гледали снимак извлачења колоне?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледали сте?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Гледао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели Ваше возило?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? Ми ћемо после приказати овај снимак, па ћете нам тачно означити где се Ваше возило налазило?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ако видите тај санитет. Само бих Вас још питала, Ви сте говорили такође у истрази да су неки магацини, да су врата била разваљена од магацина?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Била су разваљена врата на магацину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било магацина то на Котловцу? Да ли је било доста?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Доста магацина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И била су сва врата разваљена?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Сва врата, ниједна нису била закључана, није закључан магацин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису била закључана, али су била разваљена?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Отворена врата су била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отворена врата?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да ли су разваљена пајсером, да ли су откључана, ја то не знам, то су врата велика жељезна била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте такође говорили у истрази, па сте спомињали да је у подруму све било припремљено? На шта сте мислили?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да, да, биле су лежаљке доле, храна, вода донешена, све је у подруму било где су били и цивили њихових зграда ту околo. Све била ћебад, јастуци, јоргани, ово, храна, вода, чак су имали и лекова, јер је давала једна девојка лекове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то Вама деловало, припремљено?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Значи да је се знало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је овај Васић имао неки надимак?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: «Чарапа» ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Чарапа»?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, Ранко, како се презива?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Лазић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лазић?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако можете да кажете тачно шта се десило са овим његовим који су били у камиону и када се то десило и да појасни, пошто каже «ми смо повређени», мисли ли то рањени или повређени на неки други начин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, погођени били у главу и осетио да је крв.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже, када је побегао у тај хаустор у једној од тих зграда, па каже, било нас је десетак, сви смо били повређени. На шта мисли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то, мислите на остале?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, појасните.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Сви су били задобили ране од ватреног оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ватреног оружја?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте коментарисали нешто са њима?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ништа?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И зна ли, када су ови његови из камиона повређени и како и где, ко?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Љуба Тешић, ја и овај Лопатко је смртно страдао, значи то знам да су одмах чим сам ја рањен, повређени. Овај Љуба је добио прострелну рану у пределу бубрега и распрскавајући метак, око му је оштетио, а овај Лопатко што је возио он је погинуо на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања, одбрана? Изволите.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Ја немам питања, али морам да кажем да сам сигуран да није регистрован његов одговор на Ваше питање, у моменту када се колона налази у касарни, припремљена за излазак, када са околних зграда или положаја пуцају по касарни, Ваше питање је било, да ли је неко пуцао из касарне, дакле, одговарао на ту ватру. Он је одговорио, ја морам да приметим, када сам то слушао, уствари, промрмљао је и климнуо главом, али није рекао, зато сам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је то регистровано, да је рекао да је пуцано.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Само сам то хтео да он понови то да остане у транскрипту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада пуцано из касарне?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Јесте, када је почето пуцати на касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада, значи у моменту када се пуцало на касарну, војници су пуцали, одговорили су на те пуцње?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То све говорите за моменат док још колона није кренула?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да, да, да, док је још била у касарни.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Овај сведок је рекао да су била, колико сам схватио, три војника и један старешина у санитарском возилу. Ко је од тих војника или старешина лекар?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Молим?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је неко од тих војника или старешина лекар који су били у санитарском возилу?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је неко неки други медицински радник, односно медицински радник неке друге врсте?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не? 15.05.1992. године где сте Ви били стационарани?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: На Гојином брду.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На Гојином брду?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Где је то у односу на Тузлу, односно Брчанску Малту?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Како где, удаљености?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Удаљеност и како се са тог локалитета дође до Брчанске Малте?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Путем Тузла-Бијељина.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Тузла – Бијељина?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је то овај исти пут којим је кренула и војна колона?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Претпостављам да познајете, слободно могу да се директно обраћам сведоку?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да, да, може, како да не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Претпостављам да познајете тај терен добро?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Тог 15.05., где је линија разграничења између, да кажем, некаквих снага оружаних које су у Тузли и снага око Тузле?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Није било линије разграничења 15.05., није постојала.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Где је, говорили сте о неком пункту преко којег сте прешли. Где се налази тај пункт?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: 16. у Симин Хану је био пункт полиције.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Полиције?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да, 16.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Које?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Новоформиране полиције тадашње Српске аутономне области Семберија – Мајевица.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: 16. је то било?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: 16., не 15., већ 16. када смо размењени.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: А доласком у Тузлу 15., да ли сте прошли кроз било какву барикаду, препреку?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да, у Славиновићима.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: У Славиновићима?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да, били су јежеви постављени и ишло се у цик-цак.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко се налазио са оне бијељинске стране до тог пункта?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Није нико налазио се ту, ту је само била полиција и територијална одбрана, тузланска, није било нико од бијељинске.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Којој сте Ви јединици припадали?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Инжињеријској јединици.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, којој?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Молим?

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Којој јединици?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Ја мислим да је 2553.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко је старешина те јединице?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Чоловић Ранко био.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Шта је он?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Капетан био, а био је командант онај Зеџ.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато, где се у тренутку када сте Ви страдали, налазио командант касарне?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Дубајић?

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Да. Није Вам било познато?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Није ми познато.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте чули, након Вашег рањавања, када сте дошли на српску територију, да је било приче како је дошло уопште до овог крвавог пира, односно.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Нисам разумео питање.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте чули од било кога када сте се вратили на српску територију, рањени, дакле након што сте размењени, како је уопште дошло до овога догађаја у коме сте Ви страдали?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Никакву причу нисте чули?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Нисам чуо.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли Ви имате, оптужени, да ли има питања? Само причајте молим Вас у микрофон.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ја господина уопште не познајем и не знам о њему ништа, изузев ово данас што сам чуо, немам шта да га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви познајете оптуженог Илију Јуришића?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро. Ја бих замолила режију да нам прикаже ЦД број 3, Брчанска Малта, излазак у 18,56 и почетак пуцњаве. Ако угледате Ваше возило, реците које је.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Ево га овај «ФАП».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: «ФАП».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада што пролази?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Није са приколицом овај, није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Лош је снимак скроз, не види се, није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли препознајете овај део?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Не, мислим, то је горе, ово према Сепетарима, не могу сад. Ја мислим бензинска пумпа Славиновићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само гласније мало.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да је око бензинске пумпе у Славиновићима ово. Ево га камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, овај сада што је прошао?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Не, не, што стоји, што стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што стоји?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Што стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да вратите, режија, молим вас и зауставите. Када Ви кажете да стане, нека заустави режија.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Ево, ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је сада камион?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Овај са трамбус кабином, «ФАП-2226», троосовинац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај први или иза?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Иза, иза, троосовинац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза, то је Ваш?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај иза, да ли је тако?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не овај први који се види, него овај иза, да ли је тако?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да, да, да, овај, ова трамбус кабина што је, три осовине што има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо даље. Да ли знате ко је био у том камиону испред?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Пајићу. Имате питање?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, ово ми сада намеће само ради разјашњења, видели сте сада овај снимак?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви кажете да се на Вас пуцало, на Вас лично и овај камион када сте били у раскрсници?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Када смо улазили у раскршће према значи, скретање од касарне се долази десно, ми смо лево требали, тада је на раскрсници самој запуцано. И одмах је шофер и погинуо и стао је камион.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када сте Ви чули пуцњаву уопште?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Када смо улазили у раскршће.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тада је одмах погођен и Ваш камион и пукло то стакло Вама са десне стране?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да, како смо улазили у раскрсницу, кретали према, лево.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пре тога Ви не чујете пуцњаву?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Нисам чуо пре до тада, док нисмо дошли до раскршћа, можда на једно колико има технички преглед и раскрсница, можда једно педесет метара, сто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Пајићу, да ли истичете неки одштетни захтев? Имате право на одштету, на накнаду штете?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због претрпљених повреда?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли се придружујете кривичном гоњењу?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, који су Ваши трошкови?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Колико свима, дајте и мени

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то трошкови, 6.000,00 динара, да ли Вам то подмирује Ваше трошкове?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Није проблем, колико дајете, није сада у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Ма, колико дајете свима, дајте и мени, није проблем.

Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 6.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам лепо, можете ићи.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ПАЈИЋ: Довиђења, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубојевић Благоје. Добар дан. Хоћете нам рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Љубојевић Благоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Љубојевић Благоје?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер овде видим да је констатовано и Љубеновић, у претходном поступку, приступа се снимању исказа Љубеновић Благоја. Ви сте Љубојевић?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Љубојевић Благоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Ђорђија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: 27.01.1972. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Тузла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште је где?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Хасе, Бијељина, у Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Хасе, Ново насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Руковалац рударске механизације на површинском копу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Љубојевићу, позвани сте у својству сведока-оштећеног. Дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања, уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника, изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. Дакле, дужни сте да нам све што знате да нам испричате, не смете ништа прећутати. Да ли сте то разумели?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас замолила да прочитате текст заклетве који се налази испред Вас.

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок оштећени упозорен, опоменут, заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани у претходном поступку од стране истражног судије, 12. октобра 2007. године. Да ли се сећате тога?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете у свему код овог исказа који сте дали?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Све, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете, добро. Испричајте нам сада, где сте се налазили 15. маја 1992. године, шта се догодило. Ја Вас нећу прекидати, Ви причајте све шта се десило.

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Па, 15. маја сам дошао у Тузлу око пола шест, пет, пола шест, тако, тачно сада не знам, дошли смо у касарну, тамо натоварили неке сандуке и када смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте дошли?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Из, са Гојиног брда. И када смо пошли да изађемо, онда је, негде око 7 сати се колона формирала, пошли да изађемо, онда су нас напали, тако да сам ја рањен, возач погинуо на самом раскршћу Брчанске Малте. Ту су остали још седам људи на камиону. Ја сам рањен и онда сам скочио и улетео у фризерски салон код кафића «Папагај». После један доктор звао, преврио нас, звао санитет и пребацили нас на болницу, у болницу у Градини. То је у кратким цртама. То су нас, после су нас разменили на Грбавици, 13.07. Били смо пребачени из болнице, били смо пребачени у затвор, Окружни затвор «Ђуре Ђаковића». Ту је вршено малтретирање, разна провоцирања од чувара и других. Не знам шта још треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када сте рекли 5-5,30 да сте дошли у касарну. То је поподне, у 17 часова?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Око 17, пола 18, била је колона враћена, ја мислим да су нас вратили једанпут, па смо после се формирала колона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада то када сте дошли, да ли сте Ви чули да је колона враћена, да ли сте видели да је колона враћена?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Па, ја сам видео да је колона враћена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво Ви стање затичете када долазите у касарну?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Па, био је општи метеж, тај метеж је био један, шта ја знам, било је више, шта ја знам, чули су се неки пуцњеви горе са Козловца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што општи метеж, да ли сте разговарали са војницима шта се то дешава?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Разговарали смо, него, знате шта, људи су се бојали, одозгор је почело већ да, чули су се пуцњеви са Козловца горе, то је већ Градина и горе једно брдо, где су били и војни магацини, већ су се чули неки пуцњеви када се колона формирала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су то пуцњеви били, појединачни, рафални?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Појединачни највише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појединачни? Да ли је неко био рањен том приликом?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је војска одговорила на те пуцњеве?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Не, војска је била, 90% војске је било доле, формирала колону да изађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте се Ви јавили када сте дошли?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Па, ја када сам дошао, ја сам служио војску редовну у Београду и када је била размена војске, онда сам дошао у Бијељину и онда из Бијељине у Лопаре, из Лопара на Гојино брдо. 15.-ог сам дошао око, шта ја знам колико је времена било, углавном да нисам био пола сата на Гојином брду, када ето да се извлаче нека војно-техничка средства и отишли смо у камиону, било је два камиона и пинцгауер, санитет. Ми смо отишли горе, натоварили смо неке противтенковске мине, «шестице» и договор је био да се изађе, да се оружје држи на «готовс», да се положи оружје и тако смо изашли, пробали да изађемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте на Козловцу били?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Јесам на Козловцу, товарили смо тамо оне мине тенковске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико је било магацина на Козловцу?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Не знам, нисам био на Козловцу пола сата, сат времена највише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато ни за оружје територијалне одбране где се налазило?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је магацин био обезбеђен када сте дошли?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојало неко обезбеђење магацина?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Па, није било, било је неке војске, товарили су, те војне магацине, из тих магацина, не знам сада чијих, шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, нисам схватила да ли сте Ви били у тој првој колони која је кренула?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој јединици сте Ви припадали?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Па, ја сам био у инжињерији која је била стационирана на Гојином брду, то је неки, шта ја знам, чета, не знам ни ја шта је то, неки вод, шта је горе било, нека инжењерија на Гојином брду. То је близу, између Тузле, код Симин Хана, према горе Бамбољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Вама био непосредно надређен?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Здравко Грахоља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вам само предочила да сте код истражног судије говорили да сте Ви кренули у тој првој колони.

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Па, било је још неких колона, не знам ја сада више то, време је учинило своје, не могу се ја сада сећати како је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада морате да нам разјасните, да ли Ви излазите из касарне, да ли крећете са том првом колоном, јер сте управо код истражног судије говорили да сте Ви враћени, па сте сачекали да кажу, да ли је све договорено, па када је договорено, онда је поново била колона формирана?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Не знам тачно, ја мислим да смо били, ето, кажем, не знам сада тачно то, време је учинило своје, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али шта је тачно, да ли ово што сте прво изјавили код истражног судије?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Прво што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тако?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада не можете да се сетите свих тих појединости?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Да, не могу тачно да се сетим, године су а и избегавам да о томе причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта сте Ви натоварили у камион у којем сте Ви били?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Противтенковске мине «шестицу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви седели?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Ја сам седео на камиону, горе, било је размакнути сандуци и ту је, смо направили, ту седео сам ја и још седам људи је седело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледа тај камион?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: То је «ФАП-2226» кипер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био покривен или откривен?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Откривен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откривена цирада?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Има, види се на снимку најбоље се види, то је баш на самом ракрсћју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, после ћемо погледати снимак. Реците ми, ко је био возач тог камиона?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Лопатко Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И ко Вам сада издаје наредбу да кренете?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Не знам, то је већ била колона, ја сам био у средини отприлике колоне, видели смо да се формирала колона и онда је кренула колона, сада не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили неке посебне инструкције, како се понашати, како колона да се креће, да ли треба да постоји неко одстојање од возила, каква је то колона, да ли има неки свој назив?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Колона је добила само назив да се оружје макне и да се држи ван, значи поред себе да се држи и то, да се значи не држи исправљено оружје, да се држи поред себе, тако, не у борбеном положају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви крећете из касарне. Да ли сте видели ко је био на челу колоне?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Па, не знам, била је ја мислим прага, не знам тачно, то је било испред, била је колона велика, разумете, било је доста тих камиона, свако је се убацивало то, тако да не знам, била је отприлике средина колоне где сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике средина колоне?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте кренули из касарне, да ли је и даље било пуцања са околних брда у моменту када крећете или није било?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Не. Када смо дошли на само раскршће, отприлике, онда је почело, прво један пуцањ, после је почела пуцњава са свију страна и тада је погинуо прво наш возач, па после су ови остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте чули један пуцањ?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после, како, из ког оружја, да ли можете да процените?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Па, почело је све пуцање из аутоматског оружја, то све, највише аутоматско оружје, не можеш ти сада рећи које оружје, зато што је пуцато са свију страна, сада из којег оружја, пуцано је са свију страна, са зграда, тако је било то, били су и неки ровови и тако, видело се испред то они грудобрани, поређане вреће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких запрека на путевима?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Па, није било, колона је кренула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је пут био миниран, да ли је било мина постављених?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели када сте излазили из касарне, да ли сте имали прилике да видите неке цивиле?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели? Где сте тачно били када сте осетили да сте рањени?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: На самом раскршћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На самом раскршћу?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Ту камион где је скренуо према Симин Хану, тада је погинуо возач и тада је камион стао и тада сам и ја, после можда десет, петнаест минута рањен и ја, зато што су ови почели, пуцало се са свију страна. И онде на самом раскршћу, на Брчанској Малти, на самом раскршћу, има пинцгауер, санитар, онда «ФАП 2226» и «ФАП» «тринаестка» је била код наше јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало нам ближе опишите моменат, рањени сте, да ли излазите или сте испали или како је то све било?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Нисам, ја сам остао на камиону када сам рањен, осетио сам да ми је прво рука отказала, после

сам видео да имам једну рупу испод пазуха, онда да имам испод ребара другу рупу, онда сам видео на нози да је почело да пржи по ногама, видео сам да је резервоар запаљен, видео сам да су ови момци што су били са мном, да су изгинули сви, видео сам оног Фазлић Ранка, највише сам њега познавао, онда ме је пуцњава мало, онда сам скочио са камиона и улетео у фризерски салон тај код кафића «Папагај». То је поред пута, одмах уз улицу тај фризерски салон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Вашег камиона до тог фризерског салона, колико има?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Има, шта ја знам, једно десет, петнаест метара, нема више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се за то време пуца по Вама?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Ја нисам осетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули пуцњаву?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Чула је се пуцњава, сада не знам да ли пуца по теби, да ли није, нисам осетио, не могу рећи да је пуцато по мени, нисам осетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте ушли у ту зграду, у тај салон?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Да, затекао сам Трифуновић Видака и још један дечко је био, њега не познајем, ни тог Видака нисам познавао, него после сам овај сазнао у болници када смо били, да се зове тај дечко Трифуновић Видак, Трифуновић, Трипуновић, како се зове. Шта ја знам, после је дошао један доктор, ја не знам како се зове тачно, знам само да је Муслиман, Бошњак сада и да нас је превио, да је звао санитар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте видели, да ли је Ваш камион био запаљен?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Јесте, почео је резервоар да гори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, у ком моменту Ви видите да Вам гори камион?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Па, видео сам, отприлике када ме почело да пржи доле по кољенима, био сам у клечећем ставу, онда је почело да пржи, онда сам искочио и прелетео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, говорили сте о томе да је неко позвао санитар.

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Јесте. Ја не знам како се зове тај доктор, овај, не могу се сетити тачно, али време је учинило своје, али знам сигурно да је био Муслиман, зна га у мене једна родица. Тај доктор

је радио на дечијем одјелу. Не знам сада тачно како се зове, старији неки доктор је био. Тај доктор нас је превио и звао санитар. Санитар је дошао и одвезао нас на Градину. Ту смо оперисани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када сте ту били?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: До 09.06. смо били у болници и после смо пребачени у затвор, с тим да су нас возили два пута у Мечиће, једанпут у Мечиће, једанпут нас возили у Славиновиће у размену, ту нека размена, то је само била чиста формалност, то је медијска пропаганда, то је било предграђе Тузле, да та размена буде, то је само више било, што кажу наши људи, ето, медијска пропаганда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте неког затекли, морам поново да се вратим на фризерски салон, да ли сте некога затекли у фризерском салону?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Затекла сам Трифуновић Видака и овог једнога момка, он је лежао на једној сећији, онде је било нешто мало, тај момак после чујем да је умро, а Видак је био са мном после у болници, а после у затвор пребачен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате како се тај момак звао?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је фризерски салон био отворен?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Па, не знам како су ови ушли, ваљда је био отворен, углавном врата су била отворена, могло се ући. Не знам сада тачно, углавном знам да смо улетели ту, сада не знам тачно да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим Вас, никога није било у салону?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Никога није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је том приликом страдао неко од Ваших рођака?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је страдао?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Страдао је Љубојевић Ђорђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубојевић Ђорђе?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, у ком сродству сте, шта је он Вама?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: То ми је рођак, дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ближи?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођак, то је широко, реците нам ближе шта Вам је?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Па, можда трећи рођак, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је ближи, још ближи сродник Вашем Ђорђу Љубојевићу?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Ко је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има оца, мајку, жену, дете?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Има, знам да има и жену и децу, има ту горе из мога места исто из Ковачице, где сам ја родом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам дате, јер немамо ништа ближе за њега, да ли можете да нам дате неке ближе податке? Супруга, како му се зове?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Супруга, Оливера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оливера. Да ли исто Љубојевић?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оливера Љубојевић.

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Отац му се зове Станимир, мајка Зора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су живи отац и мајка?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Мајка му је жива и супруга, има сина сада који је остао без оца, није имао ни годину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где су они, на којој адреси, да ли у Ковачици?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: У Ковачици живи мајка, а супруга живи у Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бијељини?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: И син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам дате ближе податке о супрузи, адресу?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Адресу не знам, али могу да Вам пошаљем после, сада немам њезин број телефона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Телефон да нам оставите?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Могу Вам послати, сада немам овде тренутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још бих Вас питала, да ли сте Ви том приликом када сте били у камиону, имали муницију? Речено је како да држите пушке, а да ли сте имали муницију?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Јесмо, али није муниција била, кажем, оружје није било у борбеном, борбени комплет онај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Борбени комплет био. То је значи рап, четири оквира и пети на пушци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте на том путу до Брчанске Малте видели неко оклопно возило?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Видело је се право када се ишло, видело се право према, како се иде према транзиту тамо, видео се тамо неки «110» нека, али оно дуго нисам видео ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада ћемо Вам приказати снимак, па уколико препознате возило у којем сте Ви били, реците. Ја бих молила режију да нам прикаже ЦД број 3, претходни ЦД. Хтела сам само да Вас питам, пре него што крене овај снимак, третман у болници, какав Вам је био?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Па, добро, знаш шта, било је доктора, који су доследни свога звања, било је неких доктора, докторица, провоцирања и шта ја знам, оно, ја нећу да, што каже, била је једна докторица специјално, а ови остали, нећу да кажем да није нас нико, малтене, провоцирао, изузев једне докторице, ја не знам како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то ова Мехић, што сте говорили у истрази?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте овај снимак, молим Вас.

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Ево нашег камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зауоставите, молим режију. Морамо поново, вратите уназад. Е сада зауоставите.

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Ево, то је камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај предњи?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Не, други, «ФАП 2226».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у овом другом?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходни сведок је рекао да је био први, да ли је тако? Да ли је исти био? Добро, добро. Е сада реците ми, где Ви седите овде?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Ево горе на камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На камиону, да ли са леве или са десне стране?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Са леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са леве?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Са леве, са леве, са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са десне стране?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овамо ближе овом зеленилу?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Леђа су Вам окренута према том зеленилу?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тако?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Ми смо седели, овај, на камиону, окренут сам био према вамо, према овоме снимку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према овим зградама?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада када сте чули први тај пуцањ, колико је протекло од оне паљбе коју после чујете?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Па, не знам, пар тренутака, сада не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи пар тренутака?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Пар тренутака, није то прошло пуно, можда ја верујем да је пар минута, минут, не знам колико је прошло, одмах саставило чим је то почео један пуцањ, онда је почело одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да видите, да ли је неко од војске пуцао тада?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Нисам видео, ја сам се склонио испод тих сандука, склонио сам се одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу, да ли можете да видите, тај фризерски салон, да ли је то ту негде близу?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Мислим овде доле, доле ниже овог камиона, ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко возило жуто, шта је ово испред, да ли у том делу?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Не горе, не горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него иза?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Доле иза, иза камиона отприлике има, на другој страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ова црвена тенда где је?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Да, отприлике ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том делу?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Ту кафић има «Папагај» и доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пустите, наставите даље. Режија, можете даље.

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Мени је остало нејасно, у ком сте Ви камиону од ова два?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: На «ФАП»-у.

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Један камион стоји, а други иде. Један камион има три осовине, видели сте, има три осовине.

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: То је тај «ФАП 2226».

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Две осовине ове задње и једну предњу, он стоји.

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Да, на том који је стао камиону.

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А да ли Ви познајете овога сведока пре Вас, Пајић Љуба?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Знам Пајић Љуба.

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви били на истом камиону?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Он је био у кабини.

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Он је био у кабини.

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Овог истог камиона?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За време док сте били у болници, или евентуално после тога, да ли сте саслушавани?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: У болници нисам, у затвору јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се против Вас водио неки поступак?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У вези чега?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Па, то учествовање у колони, то је водила ту неки судија, не знам како се зове, то је истражитељ, то су били не знам те људе, горе који су били, испитивали нас горе на спрату затвора «Ђуре Ђаковића» горе, сада не знам, то је покренут неки поступак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли нешто ближе о томе?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Како мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта су Вас испитивали, у вези чега, шта су Вам стављали на терет?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Шта ја знам, испитивали су ме, шта је било, како ово, оно, шта ја знам, нас лично што смо били редовни војници, нису толико ни испитивали, јер знали су, ја сам њима рекао да нисам био у Тузли, да сам дошао из Београда, да сам био сат времена, тако да нису пуно испитивали. Ставили су ми непријатељску, шта ја знам, не знам ти неки чланови, то има, та оптужница има ја мислим, ако је потребно, може се набавити та оптужница, ту има то сигурно што је вођена истрага у затвору.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било са тим поступком?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Не знам, ми када смо размењени, не знам шта је са тим поступком. То је било само ту давање, то тамо испитивање и то не знам сада шта је било даље. После не знам шта је било када смо размењени, ништа, нико није звао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је вас било у том поступку?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Нас је било двадесетдевет, један дечко је умро у затвору, двадесетосам. Тај дечко је могао да живи, да су доктори из болнице дозволили доктору Божину Радовићу да да крв, да се дају две кесице крви, међутим, није дозволио и господин Модраковић је умро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Познајете ли још некога ко има, ко је био са Вама у том поступку?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Па, познајем Љубу Тешића, Адана Стевановића, овога Видака, било је, шта знам, малтене сви смо били заједно у затвору, онде у Тузли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумео сам да сте ви били војници. Да ли је неко био од старешина у том поступку у затвору?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Мени није познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте Модраковић Радован?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Умро? Да ли познајете још некога од Модраковића, Радивоје, Радомир?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате, да ли има Модраковић Радован неку ближу фамилију?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Има, у Бијељини, отац му је умро скоро, има сестру, живи у Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Зденка Модраковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зденка Модраковић?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам дате ближу неку адресу, телефон или било шта?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Ја мислим телефон, да имам број телефона у свом телефону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћете нам после доставити.

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Да, то имам, тај број телефона, адресу, живи на «Пет Језера», насеље «Пет Језера», ту живи у алтернативном смештају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Број не знате?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја бих се надовезао на питање колеге тужиоца, иако нисам мислио да питам било шта овог сведока. Да ли сам добро схватио да је овај сведок сво време од размене на овамо, живи у Бијељини, односно на територији Републике Српске, односно Босне и Херцеговине?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Живим.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте у међувремену одлазили у Тузлу, Сарајево, или тамо на подручје Федерације и тако даље?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Ишао сам, у Тузлу сам ишао, ишао сам у Сарајево тамо на то давање исказа у Тужилаштво БиХ.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У ком својству?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: У својству сведока.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведока?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Јесте.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вас је од тог саслушања у СУП-у, односно и затвору у Тузли, било ко испитивао као окривљеног?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте некада имали било какав проблем са полицијом од тог тренутка до дана данашњег везано за догађаје од 15.мака?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Нисам.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте за време боравка у болници давали неком неку изјаву у вези третмана у болници?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Па, долазила је ова њихова телевизија «ФС-3», снимао био Бешлагић, обилазио и тако снимао.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте тада Ви давали неку изјаву?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Нисам, само снимали су, колико се ја сећам, тада сам био тек оно у болници, био сам баш оно.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, да ли имате неко питање? Да ли познајете оптуженог Илију Јуришића?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Не.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Господин је рекао да ме не познаје и ја такође господина не познам, први пут Вас видим, први пут чујем о њему ове податке које је изнео данас овде, немам шта да га питам, када га не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли истичете одштетни захтев? Имате право на накнаду штете.

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Истичем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То можете и у посебном поступку.

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се придружујете кривичном гоњењу?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, изволите.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Да ли овај оштећени зна било шта о Илији Јуришићу и о његовом доприносу за несрећу у којој је он повређен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули уопште?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Господине, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се спомиње Илија Јуришић везано за овај догађај?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Оно, да, ја нисам то чуо, нити могу да нешто што нисам сигуран, не могу то да кажем и јесте и није, јер нисам чуо за тог Илију Јуришића и не могу да кажем да сам чуо када нисам чуо.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Али ја онда као бранилац не разумем због чега се он придружује кривичном гоњењу против Илије Јуришића?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, када буде бранилац пуномоћник онда нека разјасни, овако заиста је непримерен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он се придружује кривичном гоњењу, укључите микрофон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је оштећени, није сведок и он брани своја права. Према томе, Ви не можете стављати примедбу како он заступа своја права.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је рекао, има право, има право на то да се, само микрофон, молим Вас.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Ја браним интересе, заступам интересе мог брањеника, према томе, је овај оштећени и сведок истакао да се придружује кривичном гоњењу. Дакле, ако нема непосредних сазнања о радњама којима је мој брањеник утицао на догађај у коме је сведок-оштећени, због чега се придружује кривичном гоњењу против њега и због чега тражи његову кривичну одговорност? То је моје питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево објасните.

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Господине драги, ја нисам ту био лично, били су људи који су ту у Тузли били, читаво време, знало се ко шта ради, ко шта спрема. Ја нисам био, не могу ја бити у Тузли, ја сам у Тузлу дошао сат времена, било је људи који су били у Тузли, који су били у Тузли и зна се ко је шта радио у Тузли, ко је коју функцију вршио. Ја не могу знати која је, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, Ваше је право.

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Има људи који су у Тузли били пре 15. маја, знали су ко је какву функцију вршио у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли тражите неке трошкове?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Тражим, шта ја знам, путни трошкови и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли 6.000,00 динара покрива Ваше трошкове?

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Покрива.

Сведок оштећени тражи трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 6.000,00 динара на име трошкова превоза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам лепо, можете ићи.

СВЕДОК ОШТ.БЛАГОЈЕ ЉУБОЈЕВИЋ: Молим, довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бабуновић Цвијан. Господине Бабуновићу, добар дан.

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Бабуновић Цвијан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени и где сте рођени?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: 19. новембар 1951. у Лукавцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Илије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је пребивалиште?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: У Јањи, Јања код Бијељине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока-оштећеног. Дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања, уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника, изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. На остала питања дужни сте да нам одговорите и не смете нам ништа прећутати. Да ли сте разумели?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас замолила да прочитате наглас текст заклетве који се налази испред Вас.

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Само мало, нисам наочаре понео. Заклињем се да ћу о свему што пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево понављајте за мном. Заклињем се.

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Да ћу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О свему што пред судом будем питам.

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: О свему што будем питан,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину и да ништа нећу прећутати..

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: И да ништа нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мај 1992. године, где сте Ви налазите?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Мај 1992. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мај 1992. године, где се налазите?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: 15. мај или који дан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 15. маја 1992. године?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: У Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Тузли?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Ја се извињавам, могу ли ја сести?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтела сам да Вам понудим, јер видим да стојите са потешкоћом.

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Ја сам инвалид и мени, отичу ми ноге, знаш, боле ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете, молим Вас, столицу.

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви знате зашто сте позвани, да нам испричате шта се десило тог 15.маја 1992. године, када се извлачила ЈНА из касарне у Тузли, па нам испричате све што Вам је познато везано за тај догађај.

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Ја сам мобилизован од 02. маја 1992. године као возач. Ишао сам линија Тузла-Хусинска Буна-Смолућа-касарна, то је био мој рејон. И данас-дан нити ме интересовало шта сам возио у камиону, није ме ни занимало, ја сам само своју дужност обављао као возач и, али 14. сам маја исто био у Тузли, отишао сам, зауставила ме патрола у Шидском, недалеко од Тузле према Лукавцу. Моје документе прегледао, путни налог и то све и нисам ништа могао приметити да је ту могло нешто искрснути, нежељене ситуације. 15. сам маја дошао поново, било је уговорено да се мора напустити у 13,30 из Тузле сва возила која су дошла. Ми смо тако и пошли били, враћени смо од семафора, пошто је било минирано или миниран пут према Добоју, Лукавцу, тај пут, враћени смо, враћени смо, мало узбуњено, нормално, тада се почело, када су се сви вратили у касарну, почели су и пуцњаве по шуми горе, од стране Козловца, озгор, нико се не види, али пуцњава појединачно овако се пуца. Е касније, једно можда сат времена, једна јача експлозија према бензинској пумпи. Тада је нама наређено да бјежимо у склоништа и ту смо били у склоништу једно извјесно време док је капетан Владо, овај мајор Владо касније са ким је он преговарао тамо ја не знам, да ли је са Дубајићем, да ли са ким, органима тузланским тим не знам, кренули смо негде сада не могу то рећи прецизно, мало сам то позаборавио колико је сати било, да ли је то било можда 16, 4 после подне боље речено или 5, не могу то прецизно рећи. Ја сам изгубио колону у којој сам ја био, који су моји били испред мене још камиона, ја сам како је се ко могао убацивати тако и упада, кад сам дошао на раскрсницу, тада сам осјетио праву паљбу ватре са зграда,

са болнице, из канала, потезних мина рецимо што је то било један ужас, и ја сам на моме возилу су била сва стакла уништена и добио сам у руку један хитац, рецимо али то није било толико опасно, док нисам према Славиновићима кренуо горе, односно Пожарници, иза бензинске пумпе, горе ме је, горе сам налетио на мину потезну и ту сам и остао поред једне бараке, то је вулканизерска радња нека била. И ту ми је била одбијена лијева нога и ту сам ја испао из камиона и онда ме је након 3, ајде нека буде 5 минута кад сам ја испао из камиона и почео да се ватам за врата, неко ме је из кукуруза тамо са лијеве стране и десну ногу пресекао, ту сам ја и остао под камионом до негдје својих, пола је ноћи прошло сигурно, дошла су нека два дјечака, узели су неке гајбице од пића и фиксирани ми ноге и рекли су да ће доћи по мене и док се ситуација смири мало, ова пуцњава док се умири. И заиста су они дошли по мене, ја и данас дан трагам за тим момцима да им се захвалим.

После су рекли да ће доћи да ме одвезу у болницу и они су дошли негдје око пола 2 ноћу то је било, па су ме однели у Славиновиће болница, то је недалеко од Градине болнице, то је болница само за плућне болести, нема везе са ортопедским ништа. Тако да сам ја горе довежен и онда су ме горе љекари погледали и рекли да то није њихова надлежност да раде они то, не могу ми ништа помоћи и онда су мене одвели у мртвачницу у Славиновиће, то је 15. био. Нисам губио свести ниједног трена. 15. тек у 11 сати је дошао доле, било је доста тих људи мртвих доле у томе подруму, ја сам мислио да су то људи живи, ја нисам ни знао док није то отворило се ујутру, та гаража, она капија и дошла је нека сестра и она је са мртвачким колима, па каже овај вам је човјек жив, и они су обавјестили тамо љекаре и љекар је дошао и позвао Градину, каже не можемо ништа ми до 11 нема ниједног љекара, каже сви радили су читаву ноћ, каже нека буде горе и тек у 11 сати, 11-пола 12 сам ја довучен у Градину 16. у Тузлу у болницу, тад су ми почели те фиксаторе да раде и тако. То је то што ја, онда су нас возили одатле, ту сам био 7 дана у болници, водили су нас на размјену, наводно доле у Пожарницу, то је размјена била лажна само да ми испразнимо кревете да после кад нас су вратили на ходницима смо лежали доле по бетону и ту сам био 12 дана и онда смо затварати у Тузлански затвор и водили су нас у Осмаке на размену исто, исто то је размена није са никим уговарана, то је без везе одвезли нас горе на ватрену линију, то је тукло ја не знам ни одакле више ни са чим туку, ето тако да сам размјењен 30. августа у Грбавици код Брчкога и пребачен на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тог 15. маја '92. године у које време сте дошли у касарну?

СВЕДОК ОШТ. ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Па ујутро смо дошли негдје око можда пола 9 – 9, не могу то прецизно рећи колико је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који разлог је био што сте дошли?

СВЕДОК ОШТ. ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Па ми смо дошли са камионима горе наводно на утовар, на утоваре, а сад кажем ја не знам ни данас дан ни шта је вожено, ни, пошто сам ја имао вођу пута и два полицајца су била војна, активни војници, са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био вођа пута?

СВЕДОК ОШТ. ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Па био је Тривковић Лазар, а он је погинуо на Мајевици, он је био вођа свих возила тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву ситуацију затичете у касарни кад сте дошли у јутарњим сатима?

СВЕДОК ОШТ. ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било доста војске, да ли су били магацини отворени, да ли се нешто товарило из тиг магацина, да ли је био неки официр, мало ближе нам испричајте, дакле у јутарњим сатима док сте у касарни били шта сте приметили?

СВЕДОК ОШТ. ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Па знате шта, ја што вам могу о томе да кажем, ја као возач ја сам апсолутно са тим недодиран и нисмо ни имали ни право да улазимо у те, ни да знамо шта се вози, разумеш и нисам никад ни знао шта је вожено, разумете то најискреније говорим што се мене тиче, нисам ја сам човек породичан човек, мислим озбиљан, оно што знам то говорим, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је дошло до тога да Ви кренете та прва колона која је кренула? Да ли је вама неко рекао да кренете или сте ви самоиницијативно кренули?

СВЕДОК ОШТ. ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Па наредба је тако и са тузланским органима, они су наредили да напусте касарну до 13,30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то Вама рекао?

СВЕДОК ОШТ. ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Овај капетан Владо, мајор Владо Тодоровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ. ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Тако је било, онда се то ваљда чује од многих, било је ту и преко средстава јавног информисања и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте кренули, та права колона?

СВЕДОК ОШТ. ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви крећете, које возило сте Ви возили?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Ја сам возио «дајца».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:«Дајца», ко је био на месту сувозача?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Био је један Трипковић Рајко, исто војни полицајац, активно војно лице, он је сада у Шведској, он је исто рањен, истог дана рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Трипковић?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Рајко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Рајко?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:А реците ми позади је ли седео неко?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Па било је кад смо пошли први пута, било је 5 војника позади, а кад смо други пута не знам да ли је ико био у камиону, ја пошто је то није више било наредбе, то је било како да се само избјегне иза тога. Не знам ко је био позади и колико их је било позади, јер то, а кад сам први пута самном било је 5 војника кренуло у првој тури, а кад смо враћени после се не зна ни ко је са ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Е сад на том путу, Ви кажете да је био пут колико сам схватила да је био миниран?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Миниран је био од касарне, одозго колико сад ја вама могу то објаснити, рецимо да има карта или нешто, од касарне Хусинска буна па доле имају семафори, сада пут је за Добој доле, Добој, Лукавац рецимо, а овамо лијево ти је Пожарница и Бијељина и шта ја знам Угљевик, е ту је било минирано противтенковска мина на путу, и људи су се вратили ја сам био можда четврти по реду или трећи, не могу сад прецизно то рећи, кад су ови људи окренули ја сам се окренуо, сви смо се у ствари окренули и вратили у касарну, није нико прошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:И кад сте се вратили у касарну, какву сте ситуацију затекли? Шта се дешава у касарни?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Па знате како, опште узбуђење, изненађење, просто изненађење, није се нико надао томе, кад наједном почне пуцњава по шуми горе око касарне и онда видиш са зграда људе горе наоружане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Да ли је неко од војске пуцао, да ли је одговорио на ту пуцњаву?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Није од нас нико, из касарне нико, нити је ко могао и смио наредити, нити је ко наређивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Рекли сте да је била нека експлозија према бензинској пумпи?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Када се почела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Шта, је ли се говорило нешто о томе, како, шта је то. Како је дошло до тога да је експлодирало?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Ја сам знам, мало прије сам рекао горе има шума, један Козловац звани, ту је воска и стража је ту увек била, то је активна војска била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Чија?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Па ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Добро.

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Требало би док је био ЈНА, а после када је то се повлачило, чија је војска горе у шуми била, ја ти не можем рећи нити знам, углавном је почела пуцњава горе по шумама и након кратког времена је нека направа шта је да ли је граната нека значи пред саму бензинску пумпу, то је у кругу касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Је ли ту страдао неко?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Није нико страдао, што се тиче мога знања, ја не знам да није касније то ја не знам да ли је ко страдао и да ли је, углавном је било општа опасност, знам да су побјегли у склониште, има у кругу склоништа ту смо побјегли и касније кад је стигла наредба да крећемо куд ко зна и тако је и кренуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Е сад по други пут кад Ви крећете, да ли можете да се сетите ко је био на челу те колоне?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Не могу се сетити, па то је било тога много, не знам то сад рећи ко је на челу био. То би могао да зна Тодоровић тај мајор Владо Тодоровић, он треба да зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Да ли знате том приликом да ли је било нешто утоварено на Ваш камион?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Вјерујем да је том приликом товарито, камиони су били утоварени сви јер не вјерујем да је тад у повратку није нико товарио ништа нити је коме шта падало на памет, него то је бјежало да се склони, нису камиони паркирани како су се требали паркирати, ништа, то је само како је ко ушао у круг и остављао камионе, тако је то шта ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:У моменту када сте кренули, да ли можете од прилике да нам кажете где сте се налазили у колони, да ли сте били на самом почетку, у средини, на крају?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Видите и то тешко могу рећи, не само ја, једино онај може рећи ко је први кренуо, јер ми смо то кренули без, кад је одобрено од стране овог мајора Тодоровића, то је

нормално њему и тај Дубајић Миле, са њим је ваљда преговарао то кад смо ми кренули то је било наредба да свако сједе у своје возило и да иде, да се само изађе из Тузле, а у којем правцу, да ли је то било према Угљевнику, Мајевици или према Лукавцу, Добоју, битно је само да се изађе из касарне, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви нисте конкретно знали којим правцем ћете се кретати?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте знали, да ли сте добили неке инструкције како да се понашате у колони?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Ништа ја нисам добио ни од кога, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били наоружани?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Нисам ја био наоружан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били наоружани?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Ми возачи ниједан нисмо имали наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај сувозач који је био до Вас?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Он јест био, то је активни војни полицајац. Он је имао код себе пиштољ, ја сам то видио и опасач и то је опрема војничка што је имао ЈНА ко и сваки полицајац, ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли церада била отворена позади?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Није била отворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није била отворена?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Није била отворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви кренули и кад кажете да је била пуцњава, да ли се одмах чули ту општу пуцњаву или је нешто претходило томе?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Само у касарни сам ја чуо пуцњаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само у касарни?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: У касарни и тада смо и повукли се после те гранате када је она пала доле поред бензинске пумпе, али кад је општа бука рецимо кад је то се кренуло, кад су возила сва се попалила и кренула, то се није могло чути, ја сам тек само видио својим очима кад сам дошао доле код семафора, да ту војника има иза дрвећа, са зграда, од Цивилне заштите, цивила, чак ловаца и ловце су они дигли да нас гађају, ко зечеве, ето, са зграда, нема одакле није то је за неповјеровати било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили код истражног судије о томе да сте налетели на неку мину, где сте Ви тачно то налетели? Да ли можете то да нам определите тачно где је то?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Ја сам налетео код бензинске пумпе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Према Пожарници, Симином Хану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од бензинске пумпе?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Од бензинске пумпе недалеко, сад не могу да рећи, да ли има 400, нема 300-400 метара, има и сад та барака, вулканизерска радња, ено је баш са десну страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у односу на раскрсницу Брчанска Малта, дајте нам ту смернице мало где сте Ви налетели на ту мину?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Ја сам налетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре раскрснице или после раскрснице?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Не, горе, горе иза бензинске пумпе, иза бензинске пумпе. Било је њих доста само што сам ја пар избегавао, испред мене је било возила које смо ми избегавали, јер они су њих повлачили са шпагом, то су потезне мине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су повлачили?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Они су њих са шпагама повлачили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви то видите?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Да, како да не, па видио сам испред мене возила плешу и ја сам исти тај био који сам покушавао, али сам нагазио горе кад сам прошао бензинску пумпу, на њу сам нагазио лијевим точком од камиона и тако ми је одбило комплетну команду одоздо и одбило ми леву ногу тада и ту сам ја и остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се запалио камион?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Није, само је отишао одоздо картер и то, мотор и гума пукла и све, ја сам био под њим лежао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви изашли из камиона или сте испали?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Изашо сам ја, испао из камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испали сте из камиона.

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Ја сам испао из камиона, онда је мене неко још ова нога лева ми висила на кожи онако, а ја сам се ипак

дочекивао на њу и држао се руком за кабину, када ме је неко из кукуруза пресекао и ову ногу из аутоматског наоружања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Шта је било са овим сувозачем Вашим, шта је са њим било?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Па он је исто рањен, али је наишла самохотка једна, иза мене и била је стала да узме, да покупи, да узме и мене, што то није могло се извести, то је тако била пуцњава да као да пчеле пустиш из кошаре, он је искочио и он се закачио за ту самохотку и он је успио да оде на самохотки и он је пребачен у Бијељину и из Бијељине је на лечење, а ја сам остао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Да ли је Вама неко униформисано лице прилазило?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Испричајте нам о томе шта се догодило када је пришао и кад у ком моменту Вам то униформисано лице прилази, шта Вам говори и шта ради?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Мени је пришао млади, релативно млад човек униформисано лице, имао је неку палету, палетицу лимену, пошто ја да вам кажем ја војску нисам служио, је се не разумијем рецимо баш у те чинове толико, имао је ПМ-а, пушкомитраљез.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Шта је радио?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: И мене је питао шта сам по чину, ја кажем ништа обични шофер, то сам му рекао. Ја сам имао војну кошуљу овде и имао сам у њој 200 ДМ оних старих, немачких, он је то узео и скинуо ми сат са руке, али добро сат ми није ни битан тај сат, и ставио ми ПМ-а на чело овде, да ли је имао намеру, нисам му ја ни речи рекао, ни једну апсолутно као да сам био глухо-нем, ја сам својом руком склонио ону цев, и он је мене напустио, отишао је, нисам га ја више никад одатле ни видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Да ли сте тада док сте били под камионом, да ли сте чули је ли све време била пуцњава?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Као они су мене примјетили да сам, да ја доле кад сам се ја увлачио на стомаку, на рукама под камион, то је била пуцњава, страховита, то је звизга стоји по оном асфалту, у ствари тада није био, тад су биле оне коцке, сад је тек ту асфалт, а тад су биле оне коцкице рецимо оне асфалтне, знаш, није био чисти асфалт. То тако како зрно добија рикошет то звизга стоји, то је било неописљиво, то је што се тога тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У затвору, како су се опходили према Вама?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У затвору, како су се опходили према Вама?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: У затвору, да кажем никако, што је то жалосно ту сам испатио и глађу и долазио нам само неки болничар мало очисти ми ране, пошто сам ја имао фиксатор и у једној и у другој нози, ја сам био непокретан и мало то очисти, дође у седмици једном, никад нити нам је ко долазио од љекара, док сам био у болници као што се тиче љекара горе немам рјечи, били су људи коректни, добро медицинско особље коме зависи како је ко, али опет може се то мало а у затвору је била катастрофа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се неко посебно истицао у затвору?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Па како да не, тукли су нас, шутали нас, могли су радити што су хтјели, надамном је лежао један Ивица, ја и данас дан, сазнао сам његово презиме, па сам поново опис доживео, оштри нож, хоће да ме закоље, ја сам њега замолио де то једном уради, разумијеш ме мени је доста, и каже ти фиксатори коштају 10 хиљада марака, вас што год има Срба не вредите толико и таке те приче и то није ни пуно ни битно, то је његово нека се он стиди за то, а ја тог човека нисам никад у животу видио до тада, нити је он мене да ми имамо неке нерјешене проблеме и ако сам ја Србин а он Хрват или он Муслиман, ја сам, ја нисам никад био националиста нити данас дан нисам, нити је ко у мојој породици, ја сам тако одгојен и тако ћу и да живим до свог живота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да гледате неки снимак извлачења колоне ЈНА, да ли сте имали прилике да видите снимак?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Па гледам ја то сваког 15. маја они то нама приказују то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте препознали ваше возило?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Па видите ја сам то врло пажљиво гледао али нешто не могу да њега приметим или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо Вам приказати снимак, па Ви погледајте уколико препознате Ваше возило реците да се заустави.

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Добро, добро, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја би молила режију да нам понови овај снимак претходни.

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Ја сам одавле гдје ауто овде стоји, сад ја сам одавден непуних једно можда 300-400 горе метара, од прилике. Највероватније овај мој камион се није могао снимити са ових

зграда одакле су они снимали пошто сам ја прошао бензинску, ово је само до бензинске пумпе ватано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте већ прошли?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Да, ја сам, то је горе рецимо пошао Пожарници рецимо, зато њега нема, ова цистерна је била испред мене, она ми је позната рецимо, а знам једна је цистерна, њу су избушили па је ту гориво цурило, ту је био хаос, све гориво по путу, е сада не могу вам то, они су зато су то снимали на излазу кад смо ми излазили из касарне одозго са зграда што је камера могла ухватити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте скренули у ту раскрсницу, Брчанску Малту кад сте прошли, колико метара или километара, колико сте прошли па сте осетили да сте рањени?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Па не знам сад прецизно рећи колико, нема ту много, не знам да ли има, да ли има можда једно 800 метара до мог случаја где сам ја настрадао, јер рецимо од раскрснице па до бензинске не верујем да има више од 500 метара, од бензинске, од бензинске једно 800 метара тако од прилике, не знам нисам то мјерио али моје је од прилике да би тако то требало бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте да сте прво добили метак у руку, па рекосте није то ништа опасно било, него тек оно после кад сте оно налетели на мину?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Па да ја сам добио метак у руку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, где је то било, где сте Ви тада, мени је остало нејасно?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Ево видите где је ушло а где изашло.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где сте Ви тада са камионом?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Одмах док сам ушао на раскрсницу доле.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли били у раскрсници или је то било пре раскрснице или после?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: У центру раскрснице кад сам одозго ишао од касарне «Хуснинска буна», пре на центру ту сам добио ја метак, али то, ту су ми сва стакла и полупана била и ретровизор и бочна стакла. Све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче. Изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја би молио само једно разјашњење, да ли сам добро разумео да је сведок рекао да није служио војску?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Нисам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Надам се да није индискретно питање, из ког разлога?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Ја војску нисам служио, имао сам неких проблема са левим ухом, тада је то било, ако је нека мала оштета и тако да нисам ишао у војску.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, следеће питање је, ко Вас је онда мобилисао?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Мобилисао ме штаб тај Тодоровић Владо, та војска горе.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У коју јединицу Вас је мобилисао?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Па војни, то је мисли у као је, ми смо имали смотру редовно рецимо као ауто јединица разумете, ми као возачи. Имали смо ми вјежбе, ја сам ослобођен само у мирнодобној, а у ратно доба на пример рецимо или ово, нормално ја идем као возач, поново мобилизован и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Јесте по позиву или је била општа мобилизација?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: По позиву, по позиву да, има и војна пошта има све.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У резервном саставу ЈНА није могао служити нико ко није служио редовно војску, односно ко није оспособљен за службу у ЈНА. Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Добро. Хвала. Ви немате питања оптужени?

Морам да Вас питам, наравно можда имате неко питање, знате.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Господина ја уопште не познам, први пут га видим, не знам шта да га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Да ли Ви познајете господина Јуришића?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Али ми се чини да је мало.

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Не познам ја.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Његови неки искази се не слажу са другима, али то није моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Реците у ком делу?

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Па око тог скретања на десно, око mine неке тамо, ја то не знам, није нико до сад то помињао, то је овако чудно, али не знам можда је видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Јесте схватили ту примедбу.

СВЕДОК ОШТ.ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени каже да нико до сада који су били саслушани од сведока није помињао да је уопште било, да су видели било какве мине да је био миниран пут, да је ту било тог повлачења?

СВЕДОК ОШТ. ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Минирана је била читава траса доле иза бензинске пумпе горе. То ја не знам ко то, ако сви који су били присутни ту морали су видјети, мислим ја немам сврхе да бог да да то није било, ето, немам сврхе да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се придружујете кривичном гоњењу, да ли истичете одштетни захтев?

СВЕДОК ОШТ. ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате трошкове неке доласка?

СВЕДОК ОШТ. ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Па имам, морао сам платити и такси јер ја нисам могао доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете Ви да определите колики су то Ваши трошкови?

СВЕДОК ОШТ. ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Па шта ћу, како дајете другима, не могу ја сад нисам дошао због тога, ја сам дошао да кажем ону истину што мене боли, ја сам иначе тешко дошао, верујте ми ето да је било ишта друго не би могао доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли 6.000,00 покрива Ваше трошкове? 6.000,00 динара?

СВЕДОК ОШТ. ЦВИЈАН БАБУНОВИЋ: Па покрива.

Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 6.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам пуно, можете ићи.

Хоћете позвати сведока Пантића.

Имамо још једног сведока да не правимо паузу, је ли може?

Пантић Стојан.

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Дobar дан господине Пантићу, приђите овде за овај пулт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Хоћете нема рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Стојан Пантић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Које године сте рођени?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: 1973.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Где сте рођени?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Село Потпећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Од оца?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Јована.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Шта сте по занимању?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Судски извршитељ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Дворови код Бијељине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Ви сте били саслушани у претходном поступку од стране истражног судије 12. октобра 2007. године.

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Да

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Сећате се тога, Ви сте позвани у својству сведока оштећеног, као сведок дужни сте да говорите истину, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе, неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, да ли то разумете?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Дакле, на сва остала питања дужни сте да одговорате и не смете ништа прећутати.

Прочитајте молим Вас текст заклетве који се налази испред Вас.

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од овога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок опоменут, упозорен, заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Да ли остајете код овог исказа који сте дали у претходном поступку?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Остајете је ли тако?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам 15. маја '92. године где се налазите, у ком својству?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Па био сам у Београду као редован војник Југословенске народне армије, значи 13. маја смо кренули за Бубањ Поток па смо пребачени за Бијељину, из Бијељине у Тузлу. У Тузлу смо дошли значи колико се сјећам 13. навече, 14. смо маја провели ту дан, 15. значи смо кренули да се иселимо наводно овамо за Бијељину, Угљевик, Србију, гдје већ не знам ни ја. То је било негдје колико се сјећам пола 7, тако негдје око 7 кад смо нападнути, кад је колона нападнута. Моје возило је било негдје можда на почетку колоне, не знам, можда 20, 15 од прилике не знам тачно, али ту је негдје значи. Ту сам рањен после тога са мном, био сам у камиону био је Радо Тодић са мном возач, ја сам био значи у камиону сједио, то је то значи што нас је задесило сад што желите да ме питате, питајте слободно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте 13. увече стигли у Тузлу, јесте били у касарни?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарни сте.

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: У касарну смо стигли 13. навече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог 13. навече када сте стигли да ли сте приметили нешто необично у касарни, да ли се нешто говорило о томе да треба војска да се повуче из касарне?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Па говорили су знате оно пошто ја нисам никад био у тој касарни дотад, значи говорило се као треба се иселити касарна негде да се исели, та редовна војска и тако, нешто су говорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неку дужност тад кад сте дошли у Тузлу?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Нисам имао никакву дужност, значи није нам још нико ништа рекао, значи оно као причало се као војници који су родом из Босне иду, а служе војску у Србији иду у Босну, а ови из Босне иду у Србију, ето тако значи ту нисам имао неко, значи био сам редован војник, нисам имао никакву одређену дужност, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан 14. маја '92. године, да ли се нешто необично дешавало?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Па нисам ништа примјетио да је се нешто дешавало необично шта ја знам, оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте код истражног судије нешто сте споменули да је увече била нека пуцњава?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Па јесте увече значи није 14. по дану, него увече значи нека пуцњава као неко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 14. увече, ја тако разумем.

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Да, да 14. увече, да, у ноћ не знам тачно. Али рецимо 10 сати, откуд знам углавном ноћ је била значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се пуцало?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Па на неком стражарском мјесту значи је био Јовица Милаковић, тако се звао тај стражар, он је, од њега сам то и чуо да је, али чуо сам исто пуцњаву, значи да је била, као неко је пуцао на то и то стражарско место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле се пуцало?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Па горе са неког брда, како га зову Кројчица, тако нешто, као да је неко отворио ватру на то стражарско место, чини ми се да је то капија број 2 колико се сјећам. То је то што је било 14. навече, у ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се нешто десило после тога, да ли је нешто војска реаговала?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Није ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај стражар да ли је реаговао?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Није реаговао, није пуцао значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је ситуација била у касарни?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Па напета, ситуација је била напета, шта ја знам сад да кажем, дошао сам 13., 14. значи ту било је оно и редовне војске и војска која је ту била на одслужењу војног рока, било је и резервног састава значи, тако да не знам шта да вам кажем на то питање значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јутарњим сатима 15. маја '92. године, да ли је било неког пуцања?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Ујутру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли.

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Поподне да, негде можда око 3 сата је било, значи јел прво смо кренули колико се сјећам, али чини ми се да би могао сигурно и потврдити, одавно је било, можда око 3 сата смо кренули па су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је рекао да кренете?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Не би вам знао рећ, значи то је било маса људи, значи све што је било у касарни то је рекло да се креће, значи да се излази, напушта се касарна и то је то значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Значи ипак вам је неко наредио да кренете?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Па неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Нисте то самоиницијативно кренули?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Да ли сте Ви нешто товарили на камион?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Ја лично нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Нисте?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Који је то био камион, опишите мало камион у којем сте се Ви налазили?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: 150-ка, војни камион онај велики.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Да ли је церада била отворена или спуштена.

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Церада је била, имао је и цераду значи, само назад је оно било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Покривено?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Забачено, ја, церада је била на њему, није био без цераде имао је цераду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:И тад први пут кад крећете око 15 часова.

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Тако чини ми се да је, око.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Јесте ли били позади или?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: У кабини, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:У кабини сте били?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Јесте ли превозили нешто, јел било нешто натоварено?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Нисам гледао шта има у камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Нисте гледали?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Нисам, нисам, значи тада сам кренуо са, како, само да се сјетим, Славко Новаковић је био у камиону, ја и Мићо Максимовић је возио, и тад смо кренули, значи изашли смо на улаз, кренули, можда је било негдје око десет камиона, шта ја знам, тако нешто, колико сам ја видио, и одмах смо на Брчанској окренути, значи нису нам дали да прођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Ко вас враћа?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Која војска не знам. Територијална одбрана, како се звала, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је Славко седео?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: С десне стране моје, ја сам седио на среди, Мићо је возач, ја сам на сриједи сједио, Славко је с десне стране сједио и тад смо враћени. Тад први пут кад смо кренули тад смо враћени поново у касарну, е тад, после тога значи кад смо враћени отприлике неких сат, сати ипо, наводно територијална одбрана града Тузле, шта већ, како је већ су називали, они су као заузели те горе, брдо, те квоте Кројчица и не знам већ како се зову те горе, та брда. Е тад је било пуцњава, и неко је у паници реко пуцају на нас, пуцају, и онда је неко пуцао из те масе, јел, маса људи били ту, е тад је била пуцњава, пуцали у ваздух.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. А реците ми, тада када сте се окретали, када сте се враћали према касарни, да ли сте на том путу неког сусрели, неког официра или било кога?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас зато што Новаковић Славко кад је био саслушан у својству сведока, он је говорио о томе да на повратку негде на половини пута да је видео Милете Дубајића?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Можда, ја тог Милета и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви га и не познајете?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте видели, да ли је уопште било неке приче?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Не могу се сјетит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер Ви кажете Славко је био ту поред Вас?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Јес био с десне стране самном у камиону, значи то је први пут кад смо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад кад сте то кренули, да ли сте имали прилике да видите неке запреке на путу, да ли је било људи, јел можете мало да нам опишете како је то изгледало?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Народа нешто нисам видио, а било је значи, био је транспортер један оклопни са неким цакама од пијеска, значи, и биле су оне жице, оне, како се зове оно, значи нисмо могли проћ, вратили су нас, значи било је војника територијалне одбране са пушкама, јер су заклоњени да се морамо вратит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви радите сад у касарни?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Кад смо се вратили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили, шта радите?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Ништа, сједим, чекам даље шта ће бит, кад ћемо кренут, оћемо, како, наводно су отишли на преговоре, ко је отишо на преговоре ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа о томе?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко вам каже да колона крене?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Па сви су рекли, значи сви, то је маса људи била ту у кругу, значи сви као постигнут је договор, креће се, е тад сам ја значи било је ријечи од тих ту, масе људи која је била значи, Славко рецимо, између осталих реко де нек млади војници иду у транспортере може се нешто десити, међутим није било мјеста, ја сам се тако задесио у камиону са Радом Тодић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тад возио?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Радо Тодић, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били и кабинини, јел тако?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Да, само нас двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате које је по реду Ваше возило било у? Не знате.

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Па десето, петнаесто отприлике, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које био на челу колоне, да ли то знате?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: И то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Али наводно су рекли да је био господин Бешлагич, јел ли и Дубајић, као да су они били на челу колоне те, да ће они да пропрате колону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је позади људи било, мислим у Вашем камиону?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: У камиону није нико, не, не, нико, испод цераде није нико био, само нас двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Вас двојица?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Да, возач и ја као сувозач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава, излазите из касарне?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Излазимо из касарне, крећемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и тад чујете неку пуцњаву?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Не. Наједном значи кад смо кренули низ брдо, тад је се чуло пуцњава, запуцало се значи из околних зграда,

значи, онда смо на моменат, неко је повикао излазите из камиона, сакријте се, и ми смо истрчали из камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало молим Вас, тад кад сте кренули, колико сте се Ви удаљили од касарне, од главне капије те кад сте пошли, колико сте се удаљили па чујете пуцњаву?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Ма, пуцњаву сам чуо значи на 10 до 50 метара од Брчанске, од семафора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од семафора?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Од семафора, јесте, од раскрснице оне, значи чим кренеш вако низбрдо, мало нема, семафори су, па нема 20 до 50 метара, ето, одмах су ту запуцали на нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, какву пуцњаву чујете, да ли чујете појединачну, рафалну?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Ма рафалну, удара са свих страна значи, не знаш одакле грми, пуца са свих страна значи, неко је рекао бјеште из камиона у заклон, ми смо излетјели у заклон, кад смо, нема то је, не знам, пет метара зграде су ту, кад смо као, да у зграде, не можеш нигдје ућ, видиш пушке вире, неко је повикао брзо у камионе, бјежмо, ми смо улетјели у камион и онда смо кренули, један метак ме погодио, други, трећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били све погођени?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Био сам у ноге, у прсте, у груди, и овде у главу сам био очешан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време док сте били у камиону?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са возачем?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Он није био погођен, само у руку је мало био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта, вратили сте се у камион, шта се дешава?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Враћамо се у камион, сједамо и крећемо значи, и испред нас значи неки камиони не могу да крене, видио сам мртве војнике који су излазили из камиона, тад су и погинули, дал су погинули дал нису, не знам, али углавном не мрдају, не дају знаке живота, на семафоре скренули смо лијево јер право нисмо могли од транспортера, значи који транспортери имају оне вријеће пијеска, скренули смо лијево и тад је ме погодио, тад сам највећи бол осјетио, погођен сам био у лијеву цеваницу, погођен сам и у десну али у лијеву тад сам несносив бол, значи, нисмо од семафора можда ишли једно педесетак метара, камион је стао, пошто су те гуме издувале, шта ли,

пуцњава се наставила, Радо је је изашо из камиона, сјећам се добро да када је изашао из камиона реко сам немој ме остављат живот молим те, колико је било, мени је то читав живот, значи трајао, колко њега нема, да ли је он био пет минута, ил десет ил петнаест мени је то читава вјечност била, док се он није вратио по мене и изнео ме из камиона, тад сам примјетио аутобус пун људи, и знам добро, слово «КА», на аутобусу било »кружна А», како је било, не знам како се звали ти бројеви аутобуса који су били, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли наоружани људи били?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Не, не, не, у аутобусу са народом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, са народном, цивили?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Који је заустављен значи не може да иде доле јер се десило то што је се десило значи, убацио ме у кола и одвукли су ме негдје горе према Пожарници, тај дио пута, и онда су ме пребацили у друго возило и у Бијељину, из Бијељину у Београд, и ту сам остао 23 мјесеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад Вас је Радо извукао из камиона, јесте ли наишли ту на некога успут?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Јесмо, јесмо, значи кад је он мене изнео из камиона, и убацио ме у неко ауто, стојадин, застава 128, шта ја знам које, тако је неко возило било, онда смо успут, успут значи покупили Мићу и Радојицу Илића, у наше возило то, већ тај човек који је возио, не знам ни ја, значи њих смо успут и од њих сам чуо да је Славко као погинуо, тад у ауто да су рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да су свуда пуцали, са свих страна се?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Ма са свих страна, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали прилике да видите по тим околним зградама цеви?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Цеви се само могле видјет, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пут био миниран?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пут био миниран?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Ја нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то имали прилике да видите?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Ја нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците где сте после тога, где су Вас одвезли?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Па пребацили су ме у друго возило и у Бијељину у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бијељинску болницу?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: У Бијељинску болницу, јесте, значи то је било навече 15., 16., ујутру хеликоптером сам са Славком пребачен за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тад кад сте кренули када је формирана други пут колона, да ли Вам је тада речено како се треба понашати у колони?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Јесте, значи сједите мирно, не обраћајте пажњу на провокације и то, значи, шта год да се деси не узвраћајте ником ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на изласку из касарне да ли сте имали прилике да видите цивиле, да ли је било жена, деце?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Па било је, било је, на изласку значи чим изађеш и одмах кренеш било је жена, дјеце шта ја знам, било је, цивила је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико то на изласку из касарне?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Па шта знам, рецимо десетак, рецимо тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после тога ништа?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: После тога не, значи како смо се примицали раскрсници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули неке експлозије?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Тодић Раде.

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Радо, о.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радо, јел можете нешто ближе да нам кажете о њему?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Могу, шта треба да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је погинуо?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Није, он је жив, живи у Дворовима, у Тријешници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живи?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: У Тријешници. Ради као полицајац у полицијској станици Јања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А име оца?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Исто Јово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јово?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Јово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Тодић Јова Раде?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Имам га на списку погинулих, зато Вас питам?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Тодић, име оца Јово, а он се зове Радо, жив је, ако мислимо на истога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Сад ћемо да видимо, Тодић Јова Раде, на списку се налази погинулих, зато Вас питам, значи он је жив?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Жив, ако мислимо на истог, да не погријешимо, ако мислимо на истога Раду, значи он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Јел можете ближу адресу да нам дате.

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Ма могу Вам дати и телефон имам доле именик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Дајте нам телефон, то нам све оставите.

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Значи у телефону имам његов број телефона, ради као полицајац у полицијској станици Јања, '70., или '71.годиште, не могу тачно да сварим које је годиште, ако мислимо на истог човека, који је самном био у камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Па вероватно да је исти човек ако је од оца Јове?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Ако мислимо на истог човека, мислим да не дође нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Па зато Вас и питамо.

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Да, тај је човек жив, тај момак је жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:А јел Ви знате још некога по имену Раде Тодић?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Ја не знам, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Да ли сте чули, нисте чули?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Нисам чуо, ја лично нисам чуо, али тај човек је сто посто жив, био ми је у четвртак, умро ми отац, био ми на сахрани, у њега је отац исто слаб и, ако мислимо на истог човека, да не дође до забуне. Живи у Тријешници, значи имам његов телефон ево доле у, мом оцу је име Јован, његовом је Јово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Да, да, видим.

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Има надимак он Циго и мене зову Циго, тако имамо надимке обојица исте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Добро, реците ми још ово, код истражног судије говорили сте о томе када сте били враћени у касарну, чули сте да је пало, причало се да је пало неко брдо Кројчица?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Кројчица, како га већ зову, не знам ни ја, то је било прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и да је неко пуцао у вис?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Па пуцало је онде, ко је био, значи то је маса људи, значи, неко је пуцао у вис, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кругу касарне?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: У кругу касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули ко је пуцао?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког војника Мату Зрнинића?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Водник, старији водник, старешина?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања? Изволите тужиоче, одбрана? Нема питања.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја се извињавам, једно питање. Сведок помиње Славка Новаковића, откуд је тај Славко Новаковић, јел познајете Ви њега?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Да. Одакле је он је ли?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Из села Потпећ.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Из Потпећа?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Ја, живи у Јањи.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А да ли Вам је познат појам одред «окресаница»?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Мени не.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ништа више.

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Мени није, јер господине ја сам редован војник значи, ја сам отишо 18.јуна у војску и нисам више кући ни отишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, нема питања. Да ли се придружујете кривичном гоњењу и да ли истичете одштетни захтев?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли тражите трошкове доласка?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Па што тражили други, тражим и ја, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Имате право, зато Вас и питам.

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Дајте ми шта имам право.

Сведок тражи трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је 6.000,00 динара, јел Вам покрива, јер свима смо дали по 6.000,00 динара?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Може?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку 6.000,00 динара, на име трошкова превоза и исхране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, кад будете отишли сад овамо у ову посебну просторију,оствите нам бројеве телефона.

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Од мој и Радин, јел?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Да, да, не Ваш него?

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Да, да, знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Од Вашег рођака Раде, да. Тодић Раде.

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Ја, нисмо никакав род, али оставићу телефон и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Добро, хвала Вам лепо, можете ићи.

СВЕДОК ОШТ.СТОЈАН ПАНТИЋ: Ништа, пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:То би било све. Немамо више сведока, изволите. Само молим Вас микрофон укључите.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Одбрана има два предлога, један је у допуну доказног поступка, предлог који морам да признам не знам како да одредим, али ћу тражити да суд по службеној дужности реализује овај предлог, а други је процесне природе.

У вези овога првог предлога, у четвртном или петом наставку суђења у овом предмету, ми саслушавамо оштећене на догађај који се неспорно десио, на догађај чије последице одбрана и окривљени никад нису негирали. Из неспорних чињеница, дакле видео материјала и исказа ових сведока којима ми верујемо, јер су на крају крајева људи оштећени, видимо неспорну чињеницу да ли је део војне колоне прошао и да је нападом у једном сегменту та колона пресретнута, заустављена и нанете велике људске и материјалне жртве. На начин како ми до сада изводимо доказе, утврђује се једна неспорна чињеница, неко је хтео, да узмемо тезу тужиоца, да нападне војну колону, ако је то неко хтео, поставља се апсолутно као логично питање улоге Илије Јуришића, шта ће ту Илија Јуришић, који није чак на локацији напада, него се налази у некој згради у својству дежурног у некаквој полицијској станици.

Оно што ја хоћу да кажем, питање кривичне, индивидуалне одговорности мог браћеника. Најзад мора бити фокусирано и некаквим доказима и њему се ставља на терет да је дао одређену команду, по изведеним свим доказима, поставља се питање зашто би он издао команду ако је неко већ се припремио за тај напад и било је само питање кад ће се, то је прво, а друго, зашто није нападнут почетак колоне, него тамо неко 19 или 20 возило у колони. У том смислу ја сам хтео да већу сугеришем, да искористи своја овлашћења у складу са Законом и да наложи ономе коме треба да наложи да нам пружи доказе о разлогу напада, знате. Ми овде имамо основно питање разлог напада, зашто, добро, ја прихватам тезу тужиоца, нападамо на војску, али зашто онда пропуштамо пола колоне и онда баш 19 возило, јер је наводно по ставу тужиоца 19 возило нападнуто у складу са наредбом коју је издао или пренео мој браћеник. Не знам да ли сам јасан председнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасан, али већ сте говорили о томе и раније, и раније сте говорили на ту тему.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Да, али ја се бојим, ја сада злоупотребљавам и време и записник. Ја се бојим да ћемо ми јако дуго времена провести слушајући неспорну чињеницу, ми дакле, ми не споримо априори да је свако од ових људи претрпео стравичне последице и да то што се десило је стравичан догађај, да то јесте злочин, али не видимо одговорност личну, разлог за статус окривљеног, мог браћеника у овом предмету. Мислим, ја морам то да Вам кажем из процесионалних разлога.

Други разлог, односно други предлог је процесне природе, то је предлог за укидање притвора, ја као бранилац врло добро знам озбиљност овог поступка, озбиљност последице, знам место где и

истичем предлог за укидање притвора, али сама ситуација о којој сам мало пре говорио, а то је бесмисленост потребе постојања неког Илије Јуришића, у случају трагедије на Брчанској Малти, ме иритирала да поднесем захтев, преглог за укидање притвора, јер заиста одбрана је убеђена да брани лично недужног човека за овај случај, знамо да имамо тачку 1, јер је странац, ми не негирамо да је он странац, али сама бесмисленост његовог статуса и потребе указује на другу бесмисленост, бесмислено би било да се он сада ода у неко бекство и не одазивању суду. Напротив њему је стало заиста да се појави овде, он је ја морам да Вам кажем овде остављен, остављен од свих, сем од своје супруге и свог сина који живи и ради у Београду.

Дакле, знам да је запрећена казна преко 10 година, знам за тачку 5, али сама ситуација која је неспорно до сада исказана и коју одбрана не спори, сама та ситуација, сама периферија његовог било каквог утицаја на те догађаје, ми даје овако наду, да ће ово веће ценити то и да ће му укинути притвор. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Дакле колико схватам Ваш први предлог је био да се пруже докази, разлог који је. Добро, изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наравно да се слажем са речи мог колеге Протића, желим само да кажем да ово веће односно и друго Веће за ратне злочине Окружног суда у Београду, колико ја знам има врло позитивна искуства са и самом чињеницом укидања притвора, наиме, у свим случајевима који се процесуирају пред овим судом, у далеко горим материјално-правним ситуацијама имамо окривљених који се налазе на слободи и колико ја знам, нити један још није на било који начин допринео да се барем један процесни дан одложи због његовог недоласка и не видим разлог да би се сумњало да би Илија Јуришић се понашао другачије. Посебно стога што и та фамозна тачка 5 није обавезан притвор, дакле ни по Уставу ни по нашем Закону, Кривичном законнику о кривичном поступку више немамо категорију обавезног притвора, а очигледно је да у пракси у већини случајева наиме, говорио сам о изузетцима који су врло позитивни пред овим већем, очигледно је да се та тачка 5 третира нарочито са стране тужилаштва као обавезан притвор.

Оно што желим да додам још на речи мог колеге, јесте. Ми од почетка инсистирамо на брзини поступка, дакле дајемо сав могући допринос да се овај поступак што пре оконча, па и на тај начин што ћемо и овог тренутка рећи да све оне оштећене који су саслушани пред истражним судијом, а који су позвани а из било ког разлога се нису одазвали, ми дајемо овог тренутка сагласност да се њихови искази

читају, јер заиста сматрамо да саслушањем непосредним пред овим већем се недоприноси бољем утврђењу чињеничног стања, јер они говоре о чињеницама које ми не споримо. Дакле, то је све само оно што смо већ до сада истицали. И хтео бих само да чујем, односно да ли је донета одлука по мом предлогу да се Институту за безбедност достави онај ЦД, да би се скинуо видео запис, односно да би се скинуо тонски запис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то ћемо накнадно одлучити о томе. Изволите тужиоче. Дакле везано за овај први предлог схватила сам да се налажи тужилаштву да достави доказе. Добро, изволите тужиоче изјасните се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Схватање одбране је једно а схватање оптужбе је друго, чије је исправно рећи ће суд. Према томе, да нисмо сматрали да има доказа за кривицу Јуришић Илије, не би га ни оптужили, одбрана је имала шансу и искористила је подношењем приговора на такву оптужницу, веће је показало свој став у односу на то, и приговор одбила као неоснован. Један од разлога у приговору наведен је и овај који сада износи одбрана.

Што се тиче става да одбрана неке чињенице не спори, пресуда се не доноси на чињеницама које се не споре, већ на доказима које суд утврђује, те с тим у вези, дакле, такав предлог није умесан и што се тиче разлога за укидање притвора мислим да се овде непотребно употребљава реч од стране одбране фамозна тачка 5, није то фамозна тачка 5, већ је то основ за продужење притвора који стоји у конкретном случају и ја мислим да је предлог неоснован. Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Браниоци, изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Претпостављам да је и овом већу као и нашој целој јавности познато да се пред судом Босне и Херцеговине води поступак против генерала Ђукића, за бомбардовање, односно гранатирање Тузле '95. године. Тај предмет који инцидира у свему са овим предметом, тренутак хапшења се поклопио са подизањем оптужнице, овог тренутка судија Стрика Мирсад води поступак, односно тужилаштво води поступак на потпуно исти начин како се води пред овим судом. Дакле, и тамо се саслушавају искључиво оштећени који са радњама тог Ђукића апсолутно немају никаквих сазнања осим што трпе последице као и наши сведоци који пролазе кроз ову судницу. Имам осећај да свака страна нешто чека, наравно да не могу на било који начин стављати било шта овом већу, али је чињеница да држава кроз институцију тужилаштва и једна и друга нешто чека, и да тај предмет и један и други стоји, и да ти људи стоје у притвору а наводно воде

преговоре о томе да се генерал Ђукић достави нама, а да се Илија Јуришић достави њима. Дакле, ми у томе, само да Вам кажем, не учествујемо, ми сматрамо да Илија Јуришић није крив, и да овај суд ће то једног дана рећи, односно потврдити својом пресудом, а ми инсистирамо и учествујемо у томе да се што пре до тога дође, дакле, све чинимо да сви докази буду што пре изведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Браниоци опт. Илије Јуришића, адвокат Стеван Протић и Ђорђе Дозет, сагласно предлажу да се наложи тужилаштву да достави доказе који су везани за личну одговорност овде оптуженог Илије Јуришића.

Такође предлажу да се према оптуженом укине притвор.

Заменик тужиоца за ратне злочине сматра да постоје докази, и противи се укидању притвора према оптуженом Илији Јуришићу.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈАЈУ СЕ предлози бранилаца оптуженог Илије Јуришића, да се према истом укине притвор, јер и даље стоје разлози због којих је притвор и одређен, решењем од 11.05.2007.године и више пута продужаван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино хтела бих још само да се обратим Заменику тужиоца за ратне злочине везано за овај предлог да сведоци-оштећени који се нису одазвали позиву, којима нисмо уручили позиве а саслушани су у претходном поступку, да ли сте Ви сагласни да се такви искази читају, или имате неки други предлог?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја мислим да сваком од оштећених ми смо у обавези да пружимо прилику да он дође пред судом. Када се заврши позивања свих тих сведока којима укажемо дакле то једно дужно поштовање да као оштећени има право да се појави у свом поступку, па

из оправданих разлога не можемо да пронађемо његову адресу јер је променио и тако даље, или он не жели да дође, отом потом, дакле, тужилаштво наравно неће имати ништа против да се такви искази који су узети на Законом прописан начин прочитају као доказ у овом поступку, али мислим да сад парцијално то радимо, док се не исцрпи та листа, мислим да нема потребе, а ако опет суд сматра да би то било корисно ја ћу се сагласити и са тим таквим једним ставом. Дакле, то није ван онога што би били дужни по Закону да учинимо да свакоме пружимо прилику да дође пред овај суд, мислим да нам је обавеза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у овом моменту имамо доста позива који су се вратила као неуручива и фактички немамо ни доказ да су уопште и примили те позиве, то је већ онда друго једно питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Они се иначе, дакле, мој став као тужиоца у овом предмету није био да сви оштећени причају исту причу, јер њихове приче су готово идентичне, само ко је био у колони ко је био у неком и у ком возилу, него је суштина следећа, да они кажу са киме су били па дакле, да ми дођемо до идентификације тих оштећених, погинулих и тако даље. Зашто, зато што је после, што се види и на снимку један део тих посмртних остатака згнут, и налазио се дуго времена у гробници масовној где, чули смо и од данас, јуче оштећеног оца, који каже да је веома мали број костију од његовог сина пронађен и тако даље. И то је дакле пут да утврдимо ту важну чињеницу колико је заиста страдало смртно војника у тој колони, колико их је рањено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Оваквим ставом тужилаштва о прекој потреби да пред овим већем саслушавате оштећене, све оштећене и давање праих разлога откривена је једна груба злоупотреба оптужнице, као института у кривичном праву, ми имамо оптужницу која је стала на правну снагу против мог брањеника. Која је подигнута последњег дана шестог месеца његовог притвора у истражном поступку, у истом истражном поступку који тече против четворице или петорице других саокривљених па нека господин тужилац те податке које хоће да добије од оштећених реализује у истражном поступку. Предмет истраге је оно што је вама овде данас на главном претресу заменик специјалног тужилаштва пласирао као разлог за неопходност саслушања оштећених. То ће само нелогично ненормално дуго отезати овај кривични поступак. Због тога је одбрана себи дала за право да моли да се нађе начин да се тужилаштву наложи да да доказе који се везују само за кривичну одговорност нашег брањеника. И још један имам предлог, неовисно од овог става. Имајући

у виду одговор председника суда у Тузли који нас сад па учи закону и томе да постоји некакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уговор.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Уговор, да. Ја молим ово веће да испоштујемо ту процедуру али како, ако је могуће ово веће испланира у три, четири месеца термине са сведоцима које планира да изведе у тим терминима, или чије саслушање планира да изведе у тим терминима па да пошаљемо благовремено да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три, четири месеца унапред то је мало дужи период.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Наравно, не тражим ја то данас судија, али да Ви рецимо испланирате термине, могуће термине вашег већа за суђења у септембру, октобру или већ не знам кад, и да им пошаљете одмах, да имају и они времена да нађу сведоке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ово још да Вам кажем, факсом, ми смо слали факсом то стоји, али ми смо слали и преко Министарства правде, дакле идентично иде факс и одмах затим иде преко Министарства правде, дакле све према Уговору који постоји, разумете, само смо хтели да убрзамо, иначе да идемо тим редовним путем ми ћемо чекати, знате. Ја сам Вам прочитала, управо због тога.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, а следећи заказује за:

12.09.2008.године, са почетком у 09,30 часова, судница број 4

Записничар

Председник већа-судија